

ΡΟΜΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια κι' έννιακόσα τρία,
δράσις και φιλοπατρία.

Δέκατον κι' όγδοον μετρούντες χρόνον
'στην γήν έδρεύομεν των Παρθενώνων.

Τών δρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—άπ'εύθείας προς έμέ.
Συνδρομή για κάθε χρόνο—ό κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο .
Για τὰ ξένα όμως μέρη—δ έ κ α φ ρ ά γ κ α και 'σ τ ο χ έ ρ ι .

Είκοσι και δηό φλεβάρη
με τὸ κόκκινο χαβιάρη.

Έπτακόσα κι' όγδόντα κι' έννέα
και τερτίπια του γέρου μας νέα.

Ας τὸ μάθουνε κι' οί 'λίγοι κι' ας τὸ μάθουν κι' οί
[πολλοί...]

Αυτὸς τὸς εξέδωθη Φιλοσόφου Φασουλῆ.
Αὐτὸς ὁ νέος τόμος μ' όλα τὰλλα μας βιβλία
στὸ σπῆτι μας πωλεῖται και 'στὰ βιβλιοπωλεῖα.

**Φασουλῆς και Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.**

(Κι' οί δηό ξυλοφιλόσοφοι σὲ μνήματα νεκρῶν
κάνουν με μουτρά σοβαρὰ διάλογον μακρὸν).

Π.—Ελα και πάλιν σοβαροὶ νεκροὺς νὰ συγκινήσωμεν,
νεκροὺς νὰ προσφωνήσωμεν,
ποὺ δὲν ἀκοῦνε, Περικλῆ, 'στὰ κρύα των μνημεῖα
αὐτὸ τοῦ κόσμου τὴν τιμὴ, μήτε τὴν ἀτιμία,
καὶ ἂν τῆς ζωῆς τῆς ὀρατῆς στεροῦνται τὰς τρυφάς,
ἀλλὰ καὶ δὲν διαβάζουμε χορῶν περιγραφάς.
Π.—Γιὰ 'δὲς τους πῶς χορεύουνε κι' ἐν τούτοις δὲν
[πεινᾶνε...]

Π.—Μα τους, βρε Φασουλῆ...
Συχωρεμένοι νῆναι.
Π.—Πῶ πῶ! γιὰ κύττα σκελετούς...
Τοὺς εἶδα, Περικλέτο...
Π.—Οἱ χορεύουν τὴν γκαβότ κι' ἄλλοι τὸ μενούετο.
Π.—Τί πρόγονοι, προπάτορες, και συγγενεῖς και φίλοι!...
Ελα νὰ συχωρεῖσωμεν με λευκοφορεμένους...
Π.—Τοὺς τρετοῦφοι ζωντανοὶ και τόσο μακαρίλοι
μα μακαράδες σήμερα γελοῦνε πεθαμένους.

Π.—Κρίμα ποὺ παραιτήσατε τὴν πλάσι μας τὴν ἄχαρη
τώρα ποὺ μονοπώλιο θὰ κάνουν και τὴν ζάχαρι,
ποὺ θὰ κολλοῦν τὰ χεῖλι μας παράποτε γλυκά,
ποὺ σὲ λιμένες ἀσφαλεῖς ὁ Θεωδωράκης ἄραζε,

και με τὰ νομοσχέδια τὰ στρατιωτικὰ
και Βασιλείαν και Βουλὴν και κόσμον συνετάραζε.

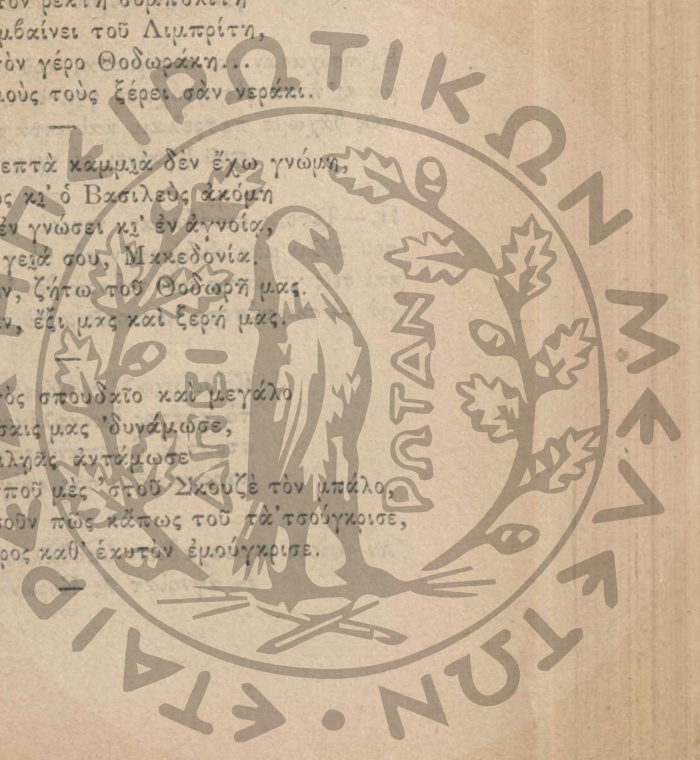
Κι' εἶπαν πῶς τὰ 'ξεφούρνισε κρυφίως ἡ Κορδόνια
χωρὶς γιὰ τοῦτα τίποτα νὰ ξέρη κι' ἡ Κορῶνα,
και συζητεῖ νυχθημερὸν συζητητῶν ἀσκέρι
ἂν ἔπρεπε κι' ὁ Βασιλῆς τὰ σχέδια νὰ ξέρη.

Και τοῦτοι λὲν πῶς ἔπρεπε κι' ἐκεῖνοι σκούζουν ὅχι,
και γειὰ χαρὰ 'στὸ Σύνταγμα κι' ας χαίρεται ποὺ τῷχει.
Ζήτ' ὁ παπποῦς, φωνάζουνε, κι' αὐτὸ μᾶς μένει τώρα
νὰ δίνουμε γιὰ κάθε τί ραπόρτο 'στὸ Παλάτι,
και συζητεῖ πυριφλεγῆς κι' ἀνάστατος ἡ χώρα
ἂν ἔπρεπε κι' ὁ Βασιλῆς νὰ προγνωρίζῃ καττι.

"Αν ἐρωτήσετε κι' ἐμὲ τὸν ρέκτη συμπολίτη
τί γιὰ τὰ νέχ σχέδια συμβαίνει τοῦ Λιμπρίτη,
ἐγὼ πιστεύω πάντοτε τὸν γέρο Θεωδωράκη...
ὅσο γιὰ νόμους και θεσμούς τοὺς ξέρει σὰν νεράκι.

Γιὰ τέτοια πράγματα λεπτὰ καμμιὰ δὲν ἔχω γνώμη,
κι' ἂν ἦτο κι' ὁ Διάδοχος κι' ὁ Βασιλεὺς ἀκόμη
κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον ἐν γνώσει κι' ἐν ἀγνοίᾳ,
ἐγὼ φωνάζω πάντοτε: γειὰ σου, Μικεδονία.
Τᾶξερην και δὲν τᾶξερην, ζήτω τοῦ Θεωδωρῆ μας.
Τᾶξερην και δὲν τᾶξερην, εἰς μας και ξερή μας.

Τέτοιο και πάλι γεγονός σπουδαῖο και μεγάλο
τῆς γλώσσας μας 'δυνάμωσε,
κι' ὁ Βασιλῆς ἀγτάμωσε
τὸν Θεωδωράκη τὸν παπποῦ μὲς 'στοῦ Σκουζέ τὸν μπαλό,
και θέλουν τᾶχτε νὰ ποῦν πῶς κάπως τοῦ τᾶτσούγκισε,
κι' ὁ Κορδονοκαλούμπρος καθ' ἐκὺν ἐμούγκισε.

Κι' ὁ Καραπάνος ἡγήτορας ἐπῆγε ἐπὶ Παλάτι
κι' εἶπαν πῶς τρέχει καὶ τι,
καὶ πάλιν ἡγήτορας ὁ Ναυτικός κατέβη,
καὶ τότε, Χιώτισσα κοντή,
ῥωτούσανε τὸν Κωνσταντῆ
νὰ μάθουν τί συνέβη.

Καθένα μούτρο ἑκέρωσε
καὶ τέλος ἐξημέρωσε
κι' ἡ Καθαρά Δευτέρα,
τῆς κρίσεως ἡμέρα.

Κι' ὁ Βασιλεὺς ἐκάλεσε τὸν γέρο Στρατηλάτη
ἀπάνω ἐπὶ Παλάτι,
κι' ὁ Στρατηλάτης ὁ παππούς,
ποῦ χαίρει φήμην Ἀλεπούς,
καὶ ραψωδὸ χρειάζεται μεγάλο σὺν τὸν Ὀμηρο,
ἔκανε τὸν ἀνῆξερο καὶ τὸν μισοκακόμοιρο,
καὶ σοβαρὸς ἐμπῆκε,
μὰ γελαστός ἐβῆκε.

Τότε δὴ τότε ντράβαλα καὶ δυνατὴ πηλάλα,
κι' ἐτρέχανε ὁ τὸν Θωδωρῆ,
κι' ἐκείνος τοὺς πληροφορεῖ
πῶς ὅλα συμβιβάσθηκαν κι' ἐγίναν μέλι γάλα,
γλυκύτερ' ἀπ' τὴ ζάχαρι, ποῦ θάναι μονοπώλιο
σὲ κράτος ἀνεμώλιο.

Ἀπεσοβήθ' ἡ κρίσις
κι' ἐσκίρτα πᾶσα κτίσις,
κι' ἀμέσως ἐξεφούσκωσαν καμπόσα παληοτούλουμα,
ὁ δὲ λαὸς περιχαρὴς ἐώρτασε τὰ Κούλουμα,
κι' ὅλοι μας προσκυνήσαμε τὸν Θωδωρῆ τὸν ὕπατο,
ποῦ στέκεται θεσμοφρουρός,
κι' ὁ μαστορο-Κόντης λιγερός
ἐπῆρε τὸ μπαστόνι του κι' ἐβῆκε ὁ τὸν περίπκτο.

Ἀπεσοβήθ' ἡ κρίσις
κι' ἐσκίρτα πᾶσα κτίσις,
κι' ἐφώναζε κι' ὁ Κωνσταντῆς ἀπὸ ὕψηλ' ἀκρότητα
μὲ μὴ τρομπομαρίνα
πῶς τῆς Κορώνας ἔβγαλε νὰ συχωροχάρτια
γὰ τὴν Κορδοναρίνα.

Κι' ἡσύχασαν τὰ πνεύματα, ποῦ τοὺς θεσμούς ἐδραίωναν,
μὰ κι' ἡ πατρίς ἡσύχασε γὰρ τὴν ἐβεβαίωσαν
πῶς θάχουμε πετρέλαιο καὶ μετὰ τὸν Ἀπρίλη,
ποῦ βγαίνει τὸ τριφύλι.

Π. — Τέτοιχα συνέβησαν, νεκροί, σὲ τοῦτο τὸ λημέρι,
ποῦ πάλιν μᾶς ἀνύψωσαν εἰς ὕψος δυσανάβατον,
καὶ σεῖς γι' αὐτὰ τὰ σοβαρὰ δὲν ἤπιατε χαμπέρι
γὰ νὰ σκιρτήσετε καὶ σεῖς αὐτὸ τὸ Ψυχασάββατον.

Κάθε μὲν γανόνεται,
τὸ κράτος ξαναφλέγεται,
στρατὸς διοργανώνεται,
καρράκι δὲν σὰς καίγεται.

Ἄν σωρὸς νομοσχέδιον ὑποβάλλουν τῆς Κορώνας,
ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Κορώνας,

σεῖς δὲν δίνετε πεντάρα
γὰ τοῦ κράτους τὴν ἀντάρα.

Ὑποβάλλονται κι' ἐν γνώσει; δὲν σὰς μέλει καὶ γι' αὐτὴν
καὶ δὲν δίνετε λεφτό.

Εἶναι κρίσις ἢ δὲν εἶναι; πέφτουν κι' ἀνεβαίνουν φόντοι
ἐπὶ νεκρῶν τῆς κρύας πλάκας θέλεις κτύπα, θέλεις φόντοι.

Φ. — Ἡ Γενικὴ Διοίκησις θαρρῶ πῶς καταργεῖται
κι' ἐν τούτοις δὲν ἀλγεῖτε.

Λένε καὶ ὅτ' ὁ Διάδοχος νὰ κάθεται ἐν ἀργίᾳ
κι' ἀντὶ τῆς Διοικήσεως νὰ γίνῃ Στρατηγία.

Τοῦ λένε στρατιωτικοί,
τοῦ λένε καὶ πολιτικοί.

Ἔσ' εἶσαι Βασιλεὺς παιδὶ καὶ Βασιλεὺς θά γίνῃς...
γὰρ τοῖς λοιπὸν λογαριασμοῦς κι' εὐθύνας νὰ μᾶς δίνῃς
καὶ νὰ παραζαλίζῃς μετὰ τὰ ξερὰ στελέχη;
γὰ τέτοια κι' ὁ Διάδοχος σκοτούρας ἂς μὴν ἔχῃ.

Κι' ἂν εἶσαι καὶ Διάδοχος γεμάτος ἀπὸ γνώσεις
μὴ θέλῃς καὶ τὸ στράτευμα νὰ μᾶς διοργανώσῃς,
καὶ βγαίνε πάντα ξενοιαστος εἰς τὸν περίπατό σου
μὲ τὸ ποδήλατό σου.

Παραίτα πάλιν τὸν Στρατὸ καθὼς καὶ πρὶν ἐπὶ κόμματι
καὶ ἐπὶ σκόνῃς κύτταξε τοὺς μετημφισμένους,
κι' ἔκου τῶν ὑπηκόων σου τάσεται καὶ τὰ σκώμματα,
κι' ἔφησ' ἡμεῖς νὰ κάνουμε τὸ Στράτευμα τοῦ γενοῦς,
ἔφησ' ἡμεῖς, Διάδοχε, νὰ χῶμε τῆς σκοτούρας
κι' ἡμεῖς νὰ ξεφουρνίσουμε στρατῶν μανιφατούρας.

Κι' ἄλλοι τοῦ λέν: Διάδοχε, βάστα καλὰ τὴ ρότα,
καὶ μὴν ἀφήσῃς τὸ Στράτε
νᾶναι ρουσφέτι δυνατὸ
καὶ πλιάτσικο σὺν πρῶτα.

Τέτοιχα τοῦ λέν κι' ἔτσι κι' ἄλλοις ποικίλοι πατριῶται
κι' ἐγώ, νεκροὶ μου σκελετοί,
πίνω ρομπόλα δυνατὴ,
καὶ μὲ κρασοκατάνυξι, φωνάζω πότε πότε:
γεῖά σου, Μακεδονία,
μόνη μας ἀγωνία.

Εἴθε νὰ γίνουν δρό Στρατοὶ ἐπὶ κράτος τῆς ἀργίας,
Στρατὸς τῆς Διοικήσεως, Στρατὸς τῆς Στρατηγίας,
Στρατὸς, κομμάτων στήριγμα,
Στρατὸς, τὸ μόνον κήρυγμα,
Στρατὸς, Αὐλῶν κραταίωμα,
τῶν κεφαλῶν ζεθέωμα,

νίκας ἡμῖν δωρούμενος κατὰ Ρωμῶν βαρβάρων,
παπῶν, χηνῶν, κοτοπουλιῶν, στρεϊδιῶν, μηδιῶν, χαβιάρων,
Στρατὸς διπλός, πολὺμορφος, μὲ μπάλους καὶ χατάρια...
γεῖά σου, παιδιὰ τῆς μπάτσικας, καὶ σπάστε τὰ ποτήρια.

Π. — Τὸν πολὺν συμβιβασμὸν
δεῦτε ν' ἀλαλάζωμεν,
κι' ἕνα νέον ἀσπασμὸν
ὅλοι ν' ἀνταλλάζωμεν.

Θ' ἀπολέσω καὶ θὰ θύσω
καὶ ὅσους τάφους θὰ μεθύσω
καὶ θὰ πῶ μὲ τοὺς νεκρούς,
τοὺς μεγάλους καὶ μικρούς.

Ἔστο πᾶς περιχαρὴς
κι' ὁ παππούς ὁ Θωδωρῆς
ἀπὸ τὸ Παλάτι βγαίνει
ἐπὶ Διάδοχο πηγαινέι
καὶ τὰ λέν ἕνα χεράκι...
ἐπὶ ὑγείᾳ σου, Θωδωρῆ.

Ξαναστέλλει τὸν Σκουζέ,
πάρτε, βρέ παιδιὰ, μεζέ,
στέλλει καὶ τὸν Καραπάνο,
πιῆτε μία παραπάνω.

Κατευφάνθησαν τὰ πλήθη,
κάθε νοῦς καὶ λογισμὸς,
ὅταν εἶδαν πῶς ἐλύθη
νέος Γόρδιος δεσμός.

Περνοδίνουσε χοροί,
καὶ τοῦ γέρο-Θωδωρῆ

δὲν σουφρώνουνε τὰ φρύδια...
φέρετε καὶ καμπόσα στρεῖδια.

Τὶ Στρατὸς μᾶς περιμένει!..
ἐπὶ ὑγείᾳ σου, πεθαμένοι.
Τὶ Στρατὸς ποῦ θὰ γενῇ...
ἐπὶ ὑγείᾳ σου, ζωντανοί.

Φ. — Ὡ σκαὶ τῶν προπατόρων,
ποῦ μᾶς καμαρώνετε,
καὶ γὰρ τὸ Κουβέρνο φόρον
διόλου δὲν πληρώνετε.

Μάθετε μετὰ χαρὰς πῶς χαρμόσυνος ἡμεῖς
κατελάμπρυνε τὴν νέαν τῆς Αἰγίνης ἐκλογὴν...
νὰ σφαιρίδια σπῆς κάλπαις, νὰ καὶ σφαιρίδια ἐπὶ τῇ
βγάξουν τὸν Καναβαριώτη μὲς ἐπὶ κανατιῶν τὴν γῆν.

Μάγειραν τὸν Βενιζέλο...
πράσινο χαβιὰρ θέλω.
Τόκα μία, πατριώτη...
ζήτω τοῦ Καναβαριώτη.

Καὶ φωνάζουν μαυρισθέντες καὶ φωνάζουν Βενιζέλοι
 πῶς ἐσχίσθη κάθε νόμος καὶ ξανάγινε κουρέλι,
 καὶ θριάμβους ἤρε νέους Ἡρακλείου φύσεως
 ὁ Στρατὸς τῆς Στρατηγίας καὶ τῆς Διοικήσεως.
 Λόγια τῶν ἀποτυχόντων, ποῦφαγαν καταπρακτιά,
 πράγματα συνειθισμένα καὶ μὲ ρήγανη κουκιά.

ὦ σκιαὶ τῶν προπατόρων, ἐμπροστὰ σας γόνυ κλίνω,
 καὶ ἐξυμῶ καὶ μεγαλύνω
 κάθε τῶν Ρωμῶν ἱππότη, κάθε τῶν Ρωμῶν ἰνφάντη,
 καὶ ἐκείνον τὸν λοχία, τὸν διάσημο Μπιρμπάντη,
 ὁποῦ τρύπησε ὅσῃ Νάξο διαμπάζ τὸν Σοῦλέ...
 γλαμεντέ σελάμ σοῦλέ.

Πολλὰς ἀρρώστειαις σέρνονται, σκιαὶ σεπτῶν προγόνων,
 καὶ κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον.
 Οὐ μὴν ἀρρώστησα καὶ ἐγὼ καὶ εἶχα μεγάλο χάλι,
 καὶ δὲν ἐπήγα ὅσους χοροὺς καὶ ὅσους Μαυρομιχάλη.

Δὲν εἶδα χάρις κοστούμιων, ματιῶν δὲν εἶδα λαύρα,
 καὶ μήτε φράκ μελιτζανιά καὶ κόκκινα καὶ μαῦρα,
 μήτε τὸ σῖκ τοῦ Κόντη μας, τὸ θηλυκὸ τὰσκέρι,
 μήτε καὶ αὐταῖς τοῦλάχιστον τῆς γάμπαις τοῦ Σερπιέρη,
 μήτε καὶ αὐτὸν τὸν Τουρκαλᾶ, τὸν Πύρρα Καραπάνο,
 ποῦ λένε πῶς ὁμοιάζε μὲ τὸν Χαμίτ Σουλτάνο,
 καὶ κατ' ἀρχὰς ἐσκιάχτηκαν τοῦ Τουρκαλᾶ τῇ μούρῃ
 καὶ παρ' ὀλίγον μερικοὶ νὰ τὸκοβαν κουμποῦρι,
 ἀλλ' ὕστερα τὸν γνῶρισαν
 καὶ ἀφόβως ἐπροχώρησαν,
 καὶ ἐπήγανε κοντὰ του
 νὰ ἴδουν τὰ χωρατὰ του.

Δὲν εἶδα τίποτ' ἀπ' αὐτά, δὲν ἔφορεσα βελάδες,
 καὶ τώρα μὲ Σαρακοστής φακίς καὶ φασουλάδες
 ἀκούω τὴν συζήτησιν τοῦ κάθε φαμφαρόνου...
 ὀρεβουάρ, προπάτορες, ἀντίο... καὶ τοῦ χρόνου.

Π.—Καὶ τώρα πᾶμε γρήγορα νὰ πιθοῦμε νεργίλε
 πρὶν σὲ τρυπήσω, μασκαρᾶ, καθὼς τὸν Σοῦλέ.

Ἑορτὴ τοῦ Ντεληγγάννη καὶ τοῦ Φασουλῆ στεφάνι.

Φασ.—Σκάλα πέρνω καὶ ἀνεβαίνω γιὰ νὰ φθάσω τὴν σοφὴν
 τοῦ παππούλη κορυφή,
 καὶ στεφάνι νὰ τῆς βάλω
 ἀπὸ πέρσι πιὸ μεγάλο.

Στέφανον ἐκ μενεξέδων περιτίθεται καὶ πάλιν
 ὁ μετὰ φρικώδη πάλιν
 θριαμβεύσας καὶ δαμάσας
 νηστικῶν παροξυσμούς,
 καὶ ἐπὶ ξύλων τοὺς θεσμούς
 τοῦ Συντάγματος κρεμάσας.

Περιτίθεται στεφάνους ὁ πολλὰ μαλὰ γανώσας
 καὶ τοὺς φίλους στεφανώσας,
 ὁ μοχθὼν καὶ κοπιᾶζων καὶ ἐργαζόμενος ἀτρώτως,
 ὁ τὸ Στέμμα πότε πότε παροξύνων πρὸς καιρόν,
 καὶ τὰ πάντα συμβιβάζων τρυφερῶς καὶ ἐπιχαρίτως,
 καὶ καθ' ὅλα καὶ δι' ὅλα νικητὴς ὑποχωρῶν,

ὁ προχείρως πολεμήσας καὶ τὸν γείτονα Σουλτάνον
 καὶ ὅμως τώρα παρὰ τούτου Μετζίτη χροσᾶ λαμβάνων

Στέφανον περιτίθεται καὶ πάλιν ὁ παππούς,
 ὁ νέας πρὸς τὴν πρόδον χαράζας ἀτραπούς,
 ὁ διαρρήξας θώρακας πολέμων διατρήτους,
 ὁ τοὺς θεσμούς περιφρουρῶν τοὺς στανιδοφρουρήτους,
 ὁ ταπεινώσας τὴν ὄφρυν μουγγῶν καὶ σκαρπινάτων,
 ὁ γεωργὸς γενόμενος καθὼς τὸν Κιγινάτον,
 ἀλλ' ὅμως καὶ τὰς ἐκλογὰς Κατσάνων ἀκυρώσας
 καὶ συμπεθέρους τοῦ μουγγοῦ σκουπίσας καὶ σαρώσας.

Στεφάνους περιτίθεται καὶ σήμερα ποικίλους
 ὁ μελετῶν τὴν σύστασιν ὀγδῶν ὑπουργείων,
 καὶ δι' αὐτῶν παρηγορῶν ὀδυρομένους φίλους,
 ποῦ θὰ ταχθοῦν ὡς μάρτυρες ὅσῃ τὰξιν τῶν Ἀγίων.

Στέφανον περιτίθεται περίλαμπρον καὶ πάλιν
 ὁ νήφων εἰς τῶν δαπανῶν τὴν ἄσωτον κραυγᾶν,
 ὁ νέων οἰκονομιῶν ἀνακαλύψας μίτον
 ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ σκοτεινοῦ τῆς ψώρας λαβυρίνθου,
 καὶ δέσας εἰς τὸν μίτον τοῦ τοῦ Σκαρπινᾶ τὸν μύτον
 καὶ τοὺς κυρίους βουλευτὰς τῆς ἀφνειοῦ Κορίνθου,
 ποῦ ὁμώσαν τοῦ Θεόδωρ καὶ τοῦ κρατοῦν κακία
 γιὰ τὰ Πρωτοδικεῖα.

Στέφανον περιτίθεται καὶ πάλιν ὁ μπαμπούλας
 γιὰ νὰ πεισμώνῃ νηστικὸς καθένας φαταούλας.
 Στέφανον περιτίθεται καὶ πάλιν ὁ Κρονίων,
 ὁ Νομαρχίας καταργῶν,
 ὁ γεωργὸς τῶν γεωργῶν,
 ἀλλὰ καὶ Στόλους καὶ Στρατοὺς χαρίεις προμηνῶν.

Στέφω γερὴ κορμωσταγὰ καὶ μαρμαροκολῶνα,
 ποῦ δὲν ἀφίνει νὰ χαθῇ καὶ μιὰ παληοβελόνα.
 Στέφω τὸν ἐορτάζοντα, τὴν γηραιὰν ἐλάτην,
 τὸν κύριον Θεόδωρον, τὸν πρῶτον Στρατηλάτην,
 στέφω τὸν εἰρηνόφιλον καὶ τῶν μαχῶν τὸν λείοντα,
 τὸν Κιγινάτον τῶν ἀγρῶν, καὶ καὶ τὸν Ναπολέοντα.

Ἀλύπητα κατάργησε τὰ πάντα καὶ ἀμειλίκτως,
 ὡς λείψ' ἡ μαλακότης σου καὶ ὁ πρὸς πεινῶντας οἶκτος,
 καὶ ὡς λένε καὶ ὡς σφυρίζουνε. . πᾶνε χαμέν' οἱ λόγοι τῶν
 καὶ νάχης σὲ παρακαλῶ γιὰ πάντ' ἀφορολόγητον
 τὸν μπακαλιάρο μοναχά, τὸν γάδον τὸν ἀλίπαστον,
 γιὰ νὰ τὸν τρῶνε πένητες καὶ νὰ ξεχνοῦν τὰς λύπας τῶν

Ἡ Σοφία Βελλανίτη μὲ χαρίτων ἀρετὰς
 ἐνυμφεῦθη μὲ τὸν Σταύρο τὸν Ἀλούπη κατ' αὐτά,
 καὶ καὶ ὁ Θάνα Βελλανίτης, τῶν Παξῶν ὁ βουλευτὴς
 ἀληθῶς μετὰ κυρίας ἐνυμφεῦθη ζηλευτῆς,
 ἀλλὰ δὲ τῆς Πηνελόπης, κόρης τοῦ Μαυρομιχάλη,
 καὶ ἔρραχναν μ' εὐχὰς τὰ ζεύγη καὶ τοὺς φωνάζαν χαλῶν.

Ἀρτιφανὴ πούηματα, τοῦ Προμηθέως θεῶνοι,
 ἀπὸ τὸν Κκυκασο πατροῦ, τοῦ Κώστα Λαναρᾶ,
 ποῦ καὶ τὴν ἐπιστήμη του καθόλου δὲν ἀφίνει,
 πάλιν καὶ τὰς Μούσας πάντοτε λατρεύει φλογερὰ.

Νέον Ἡμερολόγιον τῆς Σύρου ποικιλότατον,
 ὄρατον καὶ κομψότατον.
 Ἐξέδωκε περικαλλῶς Ἀντώνης ὁ Φουστάνος,
 καὶ εἰς ὅλους σας τὸ συνιστᾶ καὶ ὁ Φασουλῆς ὁ πλάνος.